

UCHWAŁA Nr XII/88/19

RADY GMINY SOMIANKA

z dnia 8 października 2019 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) RADA GMINY SOMIANKA u c h w a ł a , co następuje :

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę na działalność Wójta Gminy Somianka z dnia 27.08.2019 roku (data wpływu do Urzędu 02.09.2019 roku) dotyczącą nieprawidłowości w zakresie nadzoru nad wspólnotą gruntową wsi Popowo Kościelne polegającą m.in. na niewprowadzeniu zarządu komisarycznego oraz niepodjęciu działań zmierzających do uchylecia uchwał zarządu wspólnoty wsi Popowo Kościelne, z przyczyn faktycznych i prawnych wskazanych w uzasadnieniu uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Somianka do poinformowania strony skarżącej o sposobie załatwienia skargi

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Krzysztof Jan Rakowski

UZASADNIENIE

Do Urzędu Gminy w Somiance w dniu 02.09.2019r. oraz w dniu 11.09.2019r. wpłynęła skarga Członków Wspólnoty Gruntowej wsi Popowo Kościelne przekazana przez Wojewodę Mazowieckiego. Skarga stanowiła jedno pismo, natomiast z uwagi na prowadzoną analizę przez służby Wojewody skarga została przekazana w dwóch terminach wskazanych powyżej. Komisja Skarg, wniosków i petycji analizując zakres pism przekazanych przez Wojewodę uznała, że z racji tego, że skarga wpłynęła od tej samej grupy osób jak również, że jej zakres dotyczy spraw związanych ze wspólnotą i są ze sobą ściśle powiązane komisja uznała, że skargi zostaną rozpatrzone wspólnie.

W skardze skarżący zarzucają Wójtowi Gminy Somianka nieprawidłowości w zakresie nadzoru nad wspólnotą gruntową wsi Popowo Kościelne polegające m.in. na nie wprowadzeniu zarządu komisarycznego oraz niepodjęciu działań zmierzających do uchynienia uchwał zarządu wspólnoty wsi Popowo Kościelne.

Treść pisma, o którym mowa na wstępie przesądza o uznaniu jej za skargę na działalność Wójta Gminy Somianka w rozumieniu przepisu art. 227 KPA. Cyt: „Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.”

Powyższy przepis określa zakres przedmiotowy skargi. Wymienia on poszczególne kategorie okoliczności, w stosunku, do których w tego rodzaju wystąpieniu mogą być formułowane zarzuty. Katalog ten ma charakter otwarty, a zatem możliwe jest podnoszenie w skardze uchybień czy nieprawidłowości innego rodzaju niż te, które zostały wprost wskazane w tym przepisie. Granicę w tym zakresie stanowi jedynie wynikający ze wspólnych cech zjawisk wymienionych w art. 227 KPA charakter przedmiotu skargi, który obejmuje negatywnie oceniane przez skarżącego przejawy działalności organów władz publicznych (w przedmiotowej sprawie Wójta Gminy). W konsekwencji przedmiotem skargi nie mogą być jakiegokolwiek wykraczające poza ogólne żądanie poprawy krytykowanego stanu rzeczy propozycje dokonania określonych zmian w tej sferze. Tego rodzaju treści nakazują bowiem kwalifikować zawierające je wystąpienie jako wniosek lub petycję

Charakter okoliczności wymienionych w analizowanym katalogu pozwala także przyjąć, że przedmiotem skargi mogą być zarówno kwestie o charakterze indywidualnym, jak i ogólnym (w przedmiotowej sprawie mamy zdecydowanie do czynienia ze skargą o charakterze indywidualnym).

Należy jednak w tym miejscu zaznaczyć że przedmiotem skargi nie mogą być jakiegokolwiek sprawy, które mogłyby być załatwiane w innym postępowaniu regulowanym prawem, a zatem w szczególności, gdy składającemu takie wystąpienie przysługuje w danym zakresie uprawnienie do składania innych środków, np. odwołania w postępowaniu administracyjnym, skargi do sądu administracyjnego, powództwa do sądu powszechnego (WSA w Warszawie z 9.7.2012 r., VII SA/WA 1427/12.). W istotnym stopniu zawęża to krąg zarzutów, które mogą być podnoszone w skardze. Ma to również ten skutek, że organ właściwy do jej załatwienia obowiązany jest każdorazowo badać, czy przedmiot skargi – w tym w powiązaniu z sytuacją prawną wnoszącego taki środek – nie może być przedmiotem innego postępowania, a zatem w szczególności, czy nie ma waloru sprawy cywilnej, administracyjnej lub sądowno-administracyjnej. W świetle dotychczasowych rozważań można więc wskazać trzy przedmiotowe warunki dopuszczalności skargi. Po pierwsze, skarga musi mieć negatywny charakter, a zatem obejmować wskazanie nieprawidłowości odnoszących się do określonego wycinka działalności organów władz

publicznych. Po drugie, okoliczności, względem których sformułowano w skardze zarzuty, muszą się mieścić w zakresie zadań i kompetencji organu, na którego działalność skarga została wniesiona. Po trzecie, okoliczności podniesione w skardze nie są przedmiotem innego postępowania regulowanego prawem, w tym w szczególności ogólnego postępowania administracyjnego i postępowań sądowych.

Przepis art. 229 pkt 3 KPA stanowi, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy, chyba, że skarga dotyczy spraw zleconych z zakresu administracji rządowej, wówczas organem tym jest wojewoda.

W toku rozpatrywania przedmiotowej skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji działająca w imieniu Rady Gminy, przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w dniu 27.09.2019r. na posiedzeniu komisji zapoznała się z dokumentacją oraz wysłuchała wyjaśnień Wójta Gminy Natomiast w dniu 07.10.2019r. po wnikliwej analizie oraz wysłuchaniu wyjaśnień i zapoznaniu się ze stanowiskiem kancelarii prawnej uznała, iż zarzuty podnoszone w skardze są bezzasadne.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zakres kompetencji jakie przyznaje ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych nie obejmuje bezpośredniej ingerencji w kwestie związane ze zwoływaniem zebrania wspólnot gruntowych oraz ich przebiegu. Zgodnie z treścią art. 19 a ust 3. tej ustawy prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały spółki przysługuje także (a więc niejako subsydiarnie) właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) z zastrzeżeniem przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 tego przepisu, a więc jedynie w sytuacji gdy uchwała została podjęta z naruszeniem prawa lub statutu spółki bądź narusza zasady prawidłowego gospodarowania gruntami wchodzącymi w skład wspólnoty gruntowej. Natomiast w sytuacji, gdy uchwała taka narusza interesy poszczególnych członków spółki wójt takiego uprawnienia nie posiada.

Podkreślić w tym miejscu należy, że prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały spółki przysługuje przede wszystkim członkowi spółki, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu a także członkowi spółki bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w ogólnym zebraniu członków. Jeżeli więc miała miejsce taka sytuacja, że ktokolwiek z członków wspólnoty nie brał udziału w zebraniu wspólnoty, gdyż nie został bezpodstawnie do niego dopuszczony bądź została podjęta przez zebranie uchwała niezgodna z prawem bądź statutem to powództwo o uchylenie takiej uchwały spółki powinien wytoczyć członek lub członkowie tej spółki. Ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych nie ustanawia automatycznego mechanizmu, w którym wójt, burmistrz, prezydent mają obowiązek składania do sądu pozwów o uchylenie uchwały spółki w przypadku powiadomienia ich możliwości zaistnienia ku temu podstaw.

W sprawie jaka toczyła się przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce Wójt Gminy Somianka zdecydował się na wytoczenie powództwa o uchylenie uchwały spółki, gdyż lista osób biorąca udział w zebraniu nie pokrywała się z listą osób jaka wynikała z ewidencji gruntów. Natomiast w sytuacji, gdy taka niezgodność nie występuje, brak jest podstaw do wytaczania tego rodzaju powództwa.

Wójt nie posiada również kompetencji do weryfikacji tego czy wynikający z ewidencji gruntów skład osobowy wspólnoty jest aktualny i kompletny – ewidencję tą prowadzi właściwe Starostwo Powiatowe. Natomiast zgodnie z art. 18 ust 1 w/w ustawy statut spółki, jego zmiany, zatwierdza starosta w drodze decyzji. Wójt nie zatwierdza więc uchwały o wyborze zarządu spółki jak i nie ma możliwości ingerencji w decyzje Starostwa w tym zakresie.

Brak było również podstaw do powołania zwanego potocznie „zarządu przymusowego”. Zgodnie z art. 25 ust 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych jeżeli osoby wybrane lub wyznaczone do organów spółki odmówią uczestniczenia w tych organach lub jeżeli działalność tych organów nie będzie osiągała celu, w którym spółka została utworzona, a w szczególności w razie nienależytego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład wspólnoty, właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) może powołać organy spółki spośród osób niebędących członkami spółki. W spółce dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej wsi Popowo Kościelne nie wystąpiła żadna z przesłanek określonych tym przepisem. Żadna z osób nie odmówiła udziału w żadnym z organów spółki jak również działalność tych organów prowadzi do osiągnięcia celów, w których spółka została utworzona.

Z dokonanej powyżej analizy komisja jednoznacznie ustaliła że działania Wójta Gminy wobec Wspólnoty wsi Popowo Kościelne podejmowane były w granicach i na podstawie obowiązującego prawa.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie: Zgodnie z art.239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.